

POLYCLETUS LARISSÆUS

ET

POLYCRITUS MENDÆUS.

POLYCLETUS LARISSÆUS.

Polyclatum *Larissæum* (fr. 8) De rebus Alexandri scripsisse opus octo minimum libros complexum (fr. 8), eti disertis verbis nemo tradidit, tamen ex argumentis fragmentorum colligitur. Inter co-mites Alexandri eum fuisse conjectit Reinesius; idque veri simillimum esse mihi quoque videtur. Ac nescio an auctor noster sit idem cum Polycleto Larissæo, patre Olympiadis, quæ Demetrio ei, qui Cyrenen occupavit, Antigonum Dosonem perperit (263 a. C.). Vid. Euseb. Chron. p. 180 ed. Mai., coll. Droysen. *Hellenism.* II, p. 296. Alium Polycletum Larissæum, patrem Eunomi Thessalorum prætoris, memorat Eusebius l. 1. p. 181. Unde hoc certe patet genuinum nomen scriptoris historiæ Alexandri *Polyclatum* esse, non vero *Polyclitum*, quod libri Plutarchi in Alex. 46 (fr. 6) et Strabonis p. 735 (fr. 4) exhibent.

Reliquæ operis maximam partem spectant ad geographicæ, de quibus multis admodum auctor fuisse videtur. Quæ iis insunt erronea haud preserim, quum eadem et similia erraverint scriptores note optimæ. Majoris momenti est, quod cum Onesicrito et Clitarcho manifestum narravit mendacium (fr. 6).

POLYCRITUS MENDÆUS.

Exstant præterea loci quattuor vel quinque ex opere petita, quo res Dionysii junioris et alia ad Siculam historiam pertinentia exposita erant. Ejus auctorem Diodorus et Athenæus dicunt Πολύχλειτον; Diogenes, Pseudo-Aristoteles et Antigonus in Hist. mir. præbent Πολύχριτον; Plinius denique eadem quæ Antigonus narrans *Polyclitum* nominat. Hunc eundem esse cum Polycleto Larissæo censuit Wesselink. ad Diodor. XIII, 83, p. 609 ed. Bip., quem secuti sunt Heynus De fontt. Diod. p. 87, Droysen. *Hellen.* II, p. 63, alii. Argumentum tamen sententiæ attulerunt nullum. Neque mihi querenti idoneum se obtulit. Ipsa Polycriti et Polycleti nominum' confusionis frequentia suadet potius, duos exstitisse auctores, alterum Polycletum

Alexandri historiæ auctorem, alterum Polyeritum, cui vindicanda sint quæ de rebus Siculis traduntur. Ille Larisseus fuit, hic, ut Diogenes testatur (fr. 2), *Mendæus*. Atque Mendæi scriptoris nomen non *Polyclatum* sed *Polykritum* fuisse, vel inde collegeris, quod Plutarchus quoque in Artox. c. 31 memorat Mendæum Polyeritum, medicum Artaxerxis Memnonis, qui una cum Ctesia in aula regis Persarum servatus sit.

Siculorum auctorem e Sicilia oriundum esse pro explorato ponere, si recte se haberent, quæ vulgo leguntur apud Stephanum Byz.: Μενδαί, πόλις Συκελίας ἐγγὺς Ηπείρου. Απολλόδωρος ἐν β' Χρονικῶν (fr. 50). Τὸ εθνικὸν Μενδαῖος, ὁς Λύκαι, Λυκίος. Sed ibi scribendum esse Μενάτι.. Μεναῖος, uti Ptolemaeus III, 9 habet, jam vedit Cluverus, cuius conjecturam firmat Stephani codex Rhedigeranus, ubi exaratum: Μενδιδός, Μεναῖος (*). Jam fieri quidem potuit ut apud Diogenem quoque mendose libri Μενδαῖος pro Μεναῖος præbeant; sed quum Plutarchus quoque *Mendæum* *Polykritum* memoret, atque probabile sit si non eundem hominem (**), patriam certe eandem signari, verisi-

(*) Apud Diodorum quoque XI, 88, 6, pro Νέας scribendum esse Μενάς in versione latina l. 1. significavi.

(**) Certe tempora non refragarentur quoniam circa annum 398 Polykritus una cum Ctesia apud Artaxerxes versatus sit, postea autem in Siciliam prefectus Dionysio fortasse artis sue operam præstiterit. Accedit quod *Polyclatum* medicum Phalaridis tyranni memorat auctor Epistol. Phalaridis. Suspicit inde licet notum in Sicula historia fuisse *Polyclatum* sive *Polykritum* medicum, fabrum vero Epistolarum Phalaridi tribuisse hominem qui Dionysii tyranni fuerit. Ceterum locus Plutarchi (Artox. c. 31) hic est: Ἐπεμψεν (Κύρων) ἐπιστολὴν βασιλεῖ (Ἀρτοξέρξης Μέγαν) περὶ ὃν διενέπετο. Καὶ ταῦτη ἐκέλευσε τὸν κομιζόντα μάλιστα μὲν ἀποδῦναι διὰ Ζήνωνος τοῦ Κρητοῦ τὴν Πολύχριτον τοῦ Μενδαίου (τούτων δ' ἦν δὲ μὲν Ζήνων ὀρχηστὴς, ὃ δὲ Πολύχριτος ιατρός). ἀν δὲ οὐτα μὴ πορώσω, διὰ Κτησίου τοῦ ιατροῦ. Jam quum ιατρὸς ιατρῷ siculi περιχωρεῖ περιχωρεῖ, invidere soleat, non novi hoc Polykriti aptiorem hominem, qui malignos istos de Ctesia rumores sparserit. Nam que Plutarchus l. 1. de fraude Ctesiae in medium prosert, ita comparata sunt, ut ab eo tantum, qui simul cum Ctesia apud regem degisset, cum veri aliqua specie contendit possent. Ab hoc fortasse sua accepit Dionis, de rebus minimis ac tantum non sub oculis Ctesiae gestis ausus obloqui.